

Ngày 24/9/2023

CHÚA NHẬT XXV THƯỜNG NIÊN - Năm A

Is 55,6-9 - Pl 1,20c-24.27a - Mt 20,1-16a

⁶ “Khoảng giờ mười một, ông trở ra và thấy còn có những người khác đứng đó, ông nói với họ: ‘Sao các anh đứng đây suốt ngày không làm gì hết?’” ⁷ Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Ông bảo họ: ‘Cả các anh nữa, hãy đi vào vườn nho!’” (Mt 20,6-7)

Bài Suy Gẫm số 13. Điểm 1: Những Mối Nguy Do Không Được Tập Huấn Vâng Phục.

Người ta có thể áp dụng câu hỏi của Phúc Âm cho nhiều người trong các cộng đoàn tu, nhưng một cách thích đáng và với sự ngạc nhiên hơn, so với những người làm mướn đang đứng tại chợ nhân công: “Sao các anh đứng đây suốt ngày không làm gì hết?” (Mt 20,6) Họ là những tu sĩ dâng mình cho Thiên Chúa và tuyên hứa sẽ nên trọn lành trong bậc sống của họ; họ đã sống trong cộng đoàn nhưng không hề tiến bộ về mặt đức hạnh, nhất là trong đức vâng phục. Mặc dù họ đã thề hứa như vậy một cách đặc biệt, nhưng người ta không thấy họ thực hành gì cả.

Lắm khi các Bề trên của họ phải thích nghi theo tâm trạng hoặc sở thích của họ; như thế họ chẳng bao giờ thực thi đức vâng phục; hoặc họ chỉ vâng lời với điều kiện, thay đổi theo ngày, hoặc hoàn toàn ở mức độ con người; cho nên người ta có thể thực sự nói rằng họ chẳng thực hành sự vâng lời đích thực. Ôi! Những tu sĩ ấy thật đáng chê trách, vì không được tập luyện; luôn luôn họ là những tay non trên đàng nhân đức.

Ngày 25/9/2023

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXV Thường Niên

Er 1,1-6 - Lc 8,16-18

¹⁶ Khi ấy, Đức Giê-su nói với đám đông dân chúng rằng: “Chẳng có ai đốt đèn, rồi lấy hũ che đi hoặc đặt dưới gầm giường, nhưng đặt trên đế, để những ai đi vào thì nhìn thấy ánh sáng.” (Lc 8,16)

Bài Suy Gẫm số 202. Điểm 3: Người Thầy Phải Nêu gương Tốt.

Đối với những đứa trẻ mà Anh (Chị) Em dạy, lòng nhiệt thành của Anh (Chị) Em sẽ không trải rộng, ít kết quả và kém thành công, nếu nó chỉ ngừng lại ở lời nói; muốn cho lòng nhiệt thành được hữu hiệu, lời dạy của Anh (Chị) Em phải được gương sáng yểm trợ, và đó là một trong những dấu chỉ chính của lòng nhiệt thành đích thực.

Thánh Phaolô, khi dạy cho tín hữu thành Philípphê nhiều phương châm khác nhau, đã nói với họ: “Chúng ta cũng cứ theo hướng ấy mà đi. Thừa anh em, xin hãy cùng nhau bắt chước tôi, và chăm chú nhìn vào những ai sống theo gương chúng tôi để lại cho anh em” (Pl 3,16-17); “Những gì anh em đã học hỏi, đã lãnh nhận, đã nghe, đã thấy ở nơi tôi, thì hãy đem ra thực hành...” (Pl 4,9). Như vậy, nơi thánh vĩ đại này, lòng nhiệt thành nồng nàn đối với phần rỗi các linh hồn, bao hàm việc đôn đốc các tín hữu Philípphê tuân giữ những điều chính ngài đã làm.

Đức Chúa chúng ta cũng đã hành xử như vậy, vì lời tường thuật về Người bắt đầu bằng “*tất cả những việc Chúa Giê-su làm*”, rồi mới đến “*và những điều Người dạy, kể từ đầu...*” (Cv 1,1); sau khi rửa chân cho các Tông Đồ, chính Người đã nói về mình cho các ông: “*Thầy đã nêu gương cho anh em để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em*” (Ga 13,15).

Từ những tấm gương trên, chúng ta có thể dễ dàng kết luận rằng, lòng nhiệt thành dành cho những trẻ mà Anh (Chị) Em hướng dẫn, sẽ không hoàn toàn, nếu chỉ được thể hiện qua việc dạy dỗ; nhưng nó sẽ trở nên trọn hảo, nếu chính Anh (Chị) Em cũng thực hành những gì Anh (Chị) Em giảng dạy; bởi vì gương tốt chứ không phải lời nói, mới gây nhiều ấn tượng trên tâm trí, nhất là đối với trẻ con; chúng chưa đủ trí khôn để suy xét, thường được uốn nắn theo gương của ông thầy, có khuynh hướng làm theo những gì chúng thấy, hơn là những gì chúng nghe, nhất là khi lời nói của thầy không đi đôi với việc thầy làm.

Ngày 26/9/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXV Thường Niên

Er 6,7-8.12b.14-20 - Lc 8,19-21

²¹ *Người đáp lại: “Mẹ tôi và anh em tôi, chính là những ai nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành.”* (Lc 8,21)

Bài Suy Gẫm số 197. Điểm 2: Người Thầy Phải Làm Cho Học Sinh Thường Thức Và Thực Hành Những Phương Châm Của Tin Mừng.

Muốn được rỗi linh hồn, mà chỉ học biết các chân lý Ki-tô giáo có tính lý thuyết suông thì chưa đủ; bởi như chúng ta đã nghe nói, “*đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết*” (Gc 2,17), nghĩa là đức tin giống như một cái xác không hồn, và do đó, nó không đủ để giúp chúng ta được cứu rỗi.

Vậy, truyền đạt cho con trẻ khoa Ki-tô học và dạy cho chúng các mẫu nhiệm và chân lý lý thuyết của đạo chúng ta thì chưa đủ; Anh (Chị) Em còn phải dạy chúng các phương châm thực tế, rải rác khắp sách Tin Mừng. Nhưng vì tâm trí của trẻ chưa được tập luyện đầy đủ, để có thể tự nghĩ ra các phương châm và đem chúng ra thực hành, Anh (Chị) Em phải đóng vai thiên thần hữu hình bên cạnh con trẻ, hầu thực hiện hai điều sau đây: 1°) Làm cho trẻ hiểu các phương châm, y như đã được trình bày trong sách Tin Mừng; 2°) Điều khiển bước đi của trẻ trên con đường đưa đến việc thực hành những phương châm này.

Cho nên con trẻ cần nhờ những thiên thần hữu hình, biết đem cả lời giảng dạy lẫn gương sáng, mà khích lệ chúng thường thức và thực hành các phương châm của Tin Mừng, với mong muốn qua hai động tác ấy, các phương châm thánh thiện này có thể gây nên ấn tượng sâu đậm trong tâm trí của con trẻ vậy.

Anh (Chị) Em phải đóng vai trò như vậy đối với học sinh của mình. Anh (Chị) Em có bổn phận làm cho con trẻ những gì các thiên thần bản mệnh đã làm cho Anh (Chị) Em, tức là giục chúng thực hành các phương châm của Tin Mừng, cung cấp cho chúng những phương cách để

và hợp với lứa tuổi, để chúng quen dần trong thời thơ ấu, rồi khi lớn lên, chúng có thể lập thành tập quán và không mấy vất vả thực hành các điều ấy.

Ngày 27/9/2023

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXV Thường Niên

Er 9,5-9 - Lc 9,1-6

¹ Khi ấy, Đức Giê-su tập họp Nhóm Mười Hai lại, ban cho các ông năng lực và quyền phép để trừ mọi thứ quỷ và chữa các bệnh tật. ² Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân. (Lc 9,1-2)

Bài Suy Gẫm số 199. Điểm 2: Giáo Viên Kitô Noi gương Chúa Giê-su Ki-tô Và Các Tông Đồ.

Điều chứng tỏ chức năng dạy đạo nói trên là trọng đại, là việc các thánh giám mục của Giáo hội sơ khai xem chức năng ấy như là nhiệm vụ chính yếu của họ, khi họ lấy làm vinh dự được dạy giáo lý cho các dự tòng và tân tòng. Thánh Cyrillô, thượng phụ thành Giêrusalem, và thánh Augustinô, đã để lại các sách giáo lý do chính các ngài viết và giảng dạy, và đã được sử dụng để dạy học, bởi các linh mục giúp các ngài trong công tác mục vụ. Thánh Giêrônimô, người có kiến thức uyên bác, trong lá thư gửi cho Leta, chứng tỏ ngài cảm thấy vinh hạnh dạy giáo lý cho một cậu bé còn hơn làm gia sư cho một hoàng đế vĩ đại. Ông Gerson, vị chương án nổi tiếng của Đại học Paris, đã rất quý trọng chức năng này, và chính ông đã hành nghề ấy.

Lý do khiến các thánh vĩ đại này hành động như thế, là vì đó là chức năng đầu tiên Chúa Giê-su Ki-tô đã trao cho các thánh Tông đồ; bởi thánh Luca kể rằng, ngay khi Chúa Giê-su vừa chọn xong các Tông đồ, “*Người sai các ông đi rao giảng Nước Thiên Chúa*” (Lc 9,2). Đó cũng là chức năng Chúa Giê-su căn dặn họ rất rõ ràng, ngay trước khi Người từ giã họ: “*Anh (Chị) Em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép Rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, và Chúa Con, và Chúa Thánh Thần*” (Mt 28,19).

Đó là điều đầu tiên thánh Phêrô đã làm trong Đền Thờ Giêrusalem, sau khi Thánh Linh ngự xuống, khiến ngay ba ngàn người bắt đầu tin vào Chúa Giê-su Ki-tô.

Đó cũng là ngành nghề đặc biệt của Thánh Phaolô, như có thể thấy qua các bài giảng thuyết của ngài ở hội đường Areopagus, và qua các bài ngài giảng trước mặt các ông Felix và Festus, như đã chép trong sách ‘Công vụ Tông đồ’. Thậm chí Thánh Phaolô chứng tỏ cho các tín hữu thành Côrintô thấy nỗi khổ của ngài khi đến với họ mà chẳng giúp ích gì, trong việc giảng dạy giáo lý cho họ.

Nhưng Chúa Giê-su Ki-tô đã không chỉ giao cho các Tông đồ việc giảng dạy giáo lý, mà chính Người cũng đã làm việc này và giảng dạy các chân lý chính yếu của đạo chúng ta, như được kể lại trong rất nhiều đoạn của sách Tin Mừng, trong đó Người nói cùng các Tông đồ: “*Thầy còn phải loan báo Tin Mừng Nước Thiên Chúa cho các thành khác nữa, vì Thầy được sai đi cốt để làm việc đó*” (Lc 4,43).

Cũng vậy, Anh (Chị) Em hãy tự nhủ rằng, chính vì lẽ ấy mà Chúa Giê-su Ki-tô đã sai Anh (Chị) Em đi, và Giáo hội, mà Anh (Chị) Em là những thừa tác viên, đang thu dụng Anh (Chị) Em. Vậy Anh (Chị) Em hãy có sự chuyên chú cần thiết để chu toàn sứ vụ này, với lòng nhiệt thành và đạt sự thành công, sánh được với tầm mức của các thánh, khi các ngài đã thi hành công vụ.

Ngày 28/9/2023

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXV Thường Niên

Kg 1,1-8 - Lc 9,7-9

⁹ *Còn vua Hê-rô-đê thì nói: “Ông Gio-an, chính ta đã chém đầu rồi! Vậy thì ông này là ai mà ta nghe đồn những chuyện như thế?” Rồi vua tìm cách gặp Đức Giê-su. (Lc 9,9)*

Bài Suy Gẫm số 162. Điểm 3: Thánh Gioan Thiệt Mạng Vì Đấu Tranh Chống Tội.

Lòng nhiệt thành dũng cảm và không mệt mỏi của ông Gioan nhằm tiêu diệt tội lỗi, cuối cùng, là nguyên nhân khiến ngài mất mạng. Hê-rô-đê, vua vùng Galilêa, đã chiếm đoạt bà Hê-rô-đia, vợ của Philíp-phê, anh mình, và phạm nhiều tội ác khác, nên đã bị ông Gioan quở trách; vua cho “*bắt trói ngài và tống ngục, ... Vua muốn giết ngài nhưng lại sợ dân chúng, vì họ coi ngài là ngôn sứ*” (Mt 14,3-5) còn vua thì cũng xem ngài như một vị thánh.

Tuy nhiên, trong bữa tiệc mừng sinh nhật vua, để khoản đãi các cung thần, “*con gái bà Hê-rô-đia đã biểu diễn một điệu vũ trước mặt quan khách, làm cho nhà vua vui thích. Bởi đó, vua thề là hễ cô xin gì, vua cũng ban cho. Nghe lời mẹ xui bảo, cô thưa rằng: “Xin ngài ban cho con, ngay tại chỗ, cái đầu ông Gioan Tẩy Giả đặt trên mâm.” Nhà vua lấy làm buồn, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên (...) sai người vào ngục chặt đầu ông Gioan (...) đặt trên mâm, mang về trao cho cô, và cô ta đem đến cho mẹ*” (Mt 14,6-11).

Vậy, đó là kết quả của lòng thành thánh nhân đã biểu lộ qua những bài giảng thuyết của mình! Có phải đó là phần thưởng mà Anh (Chị) Em trông chờ khi thực hiện công tác của mình không? Anh (Chị) Em có ao ước gặp nhiều gian khổ, chịu nhiều sự bắt bớ, và cuối cùng mất mạng trong công tác, sau khi đã đem hết tâm lực để hủy diệt tội lỗi không?

Ngày 29/9/2023 – [Tết Trung Thu]

Các Tổng Lãnh Thiên Thần Mi-ca-en, Gáp-ri-en, Ra-pha-en

Đn 7,9-10.13-14 Hoặc Kh 12,7-12a - Ga 1,47-51

⁷ *Bấy giờ, có giao chiến trên trời: thiên thần Mi-ca-en và các thiên thần của Người giao chiến với Con Mãng Xà. Con Mãng Xà cùng các thiên thần của nó cũng giao chiến.* ⁸ *Nhưng nó không đủ sức thắng được, và cả bọn không còn chỗ trên trời nữa. (Kh 12,7-8)*

Bài Suy Gẫm số 169. Điểm 2: Phần Thưởng Dành Cho Các Thiên Thần Trung Hiếu.

Nhờ niềm tin tác động như cái thuẫn (Ep 6,16) chống đỡ bọn thần phản nghịch, Thánh Micae đã thắng nhờ khẩu hiệu “*Ai như Thiên Chúa?*” Đồng thời, ngài tôn vinh Thiên Chúa, cùng với các thiên binh và hô lớn: “*Lạy Thiên Chúa là Thiên Chúa chúng con, Ngài xứng đáng lãnh nhận vinh quang, danh dự và uy quyền, vì Ngài đã dựng nên muôn vật*” (Kh 4,11). “*Thiên Chúa chúng ta thờ giờ đây ban ơn cứu độ, giờ đây biểu dương uy lực với vương quyền, ... vì kẻ tố cáo anh em của ta, ngày đêm tố cáo họ trước tòa Thiên Chúa, nay bị tống ra ngoài*” (Kh 12,10). Từ ấy, các thiên thần được bảo đảm hưởng phần vinh quang đời đời, không hề suy yếu hay tiêu vong. Phúc thay vị tổng lãnh thiên thần đã trở nên đệ nhất thần linh, chỉ lo việc ca tụng Thiên Chúa trên trời, đã nhiệt tình và cung kính góp công với Thiên Chúa để cho nước trời có thêm công dân.

Anh (Chị) Em hãy sùng bái vị thánh này như là vị tiên khởi đã tôn vinh Thiên Chúa và đã khiến các tạo vật vinh danh Người; hãy dành cho ngài phần vinh dự thật cân xứng, do ngài đã hết lòng gắn bó với Đấng Tạo Dựng ra ngài. Anh (Chị) Em hãy kết hiệp với ngài và với các thiên thần đã theo ngài trên trời; hãy xem các vị ấy như biểu mẫu của điều Anh (Chị) Em phải làm cho Thiên Chúa. Hãy năng nghĩ đến câu nói đã khích động các vị ấy trong cuộc chiến chống quỷ dữ: “*Ai như Thiên Chúa?*”, để họ trợ giúp Anh (Chị) Em trong cơn cám dỗ; khi bị tấn công, Anh (Chị) Em hãy tự bảo: “*Nếu chạy theo dục vọng, tôi có được thứ hoan lạc như từng được hưởng nơi Thiên Chúa không?*”

Ngày 30/9/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXV Thường Niên

Dcr 2,5-9.14-15a - Lc 9,43b-45

Thánh Giê-rô-ni-mô, Linh Mục, Tiến Sĩ Hội Thánh

2Tm 3,14-17 - Mt 13,47-52 Hoặc Lc 24,44-49

Bài Suy Gẫm số 170. Điểm 1: Thánh Giêrônimô Bỏ Môn Học Đời Để Nghiên Cứu Sách Thánh.

Thánh Giêrônimô có bộ óc xuất sắc, với kiến thức thật phi thường. Ban đầu, ngài dốc tâm học các khoa học đời; nhưng sau khi nhận ra rằng chúng làm xa cách Thiên Chúa, thay vì giúp mén chuộng Người, thánh nhân đã bỏ học, và không quản khổ nhọc, công sức, tiền của, hay nỗ lực nào để học Kinh Thánh, hầu nắm rõ những điều bí ẩn trong đó. Chính trong sách thánh này, chúng ta tìm được sự tuôn trào của kho tàng kiến thức và sự khôn ngoan của Thiên Chúa (Cl 2,3). Theo từ ngữ của vị ngôn sứ, đó là những pho sách thần thánh mà những người tôi tớ chân chính của Thiên Chúa phải “*mở miệng ra mà ăn cái Ta sắp ban cho người*” (Ed 2,8), hầu triển khai và truyền đạt những bí ẩn cho những kẻ có nhiệm vụ dạy dỗ và huấn luyện theo tinh thần Ki-tô giáo.

Như thánh Giêrônimô đã từng làm, từ khắp nơi trên thế giới, người ta đến xin ngài chú giải những điểm khó của Kinh Thánh; ngài nắm rõ tất cả, tìm được hết các giải đáp, đến nỗi không ai đến hỏi ngài mà còn phải nghi ngờ về điều gì. Đó là cách mà thánh nhân đã soi sáng Giáo hội, tức bằng sự thông tri ngài đã nhận từ Thiên Chúa. Để lòng càng được tràn ngập ánh sáng này,

ngài đã cách ly khỏi thế gian, sao cho những bận bịu thế tục không thể ngăn cản ngài đào sâu những chân lý mà Thiên Chúa muốn mạc khải cho nhân loại.

Nếu Anh (Chị) Em muốn được đầy tràn tinh thần của Thiên Chúa và vững vàng về nghiệp vụ, thì hãy ưu tiên học hỏi Kinh Thánh, đặc biệt là Tân Ước; Anh (Chị) Em hãy coi đó là qui tắc ứng xử của chính mình và của những kẻ mà Anh (Chị) Em giáo huấn.